

Visul Bradului

Trei feciori avea moș Bradu:
Sandu, Pinteș și cu Radu;
Nici o fată, nici nurori,
Ci curat cei trei feciori.

Și 'ntr'o zi-i chieșă la dînsul
Și 'necindu-l parca plînsul,
Bietul prinse-a le grai:
—Nu știu eu de-oi mai trăi.

Ca să'mi văd cu ochii visul...
Fie-care cum i-i scrisul!...
Dar de-o dată,—bune știri:
Stringe țara trei oștiri;

Una Prutul să mi'l treacă,
Spre Cordun a doua pleacă,
Iar a treia, peste deal,
Primblă moartea prin Ardeal...

Eu, bătrîn mă simt acuma,
La plăcinte doar bun numa,
Istovit de ani, greoi,
Dar în schimb,—vă am pe voi!

Caii jos bat din copite,
Flintele sînt hodinite,
Luați una de flăcău
Și porniți cu Dumnezeu!

* * *

Cătră țara Bucovinii
Ce-o înadușa strainii
Jurînd moartea neamului, —
Calea ta-i... a Sandului...

Pașii tăi, baete, du-ți'i
Pana 'n Sneatin și Pocuții
Unde-avem ș'acuma rost —
Doar, din vechi, a noastre-au fost!

Iar dovada de izbînda,
Să ne-aduci nouă dobînda,
Din semințele-arapești,
Herghelii împaratești.

Radule, al tău e locul
Peste Prut... E vajuic focul,
Dar și tu, Radule, faci
Singur tu, cit cinci Cazaci!

Pan'la Nistru 'ntreg poporul,
Ca Isus, Mintuitorul,
Din mormintu-i, ferecat,
Pentru noi a re'nviat.

Lui închină-i brațul, gîndul,
Și de-a vrea cu noi Preasfîntul —
Să ne-aduci la toți plocon
Herghelii de peste Don.

* * *

Pinteo, tu spre munți te urcă,
Unde-ai noștri au de furcă,
Și le du într'ajutor
Brațul tau cuceritor.

Iar la 'ntors... cobori pe Mureș...
 Cum ești tu voinic și gureș,
 Nalt cit bradul din păduri,
 Cite inimi n'ai să furi!...

Dar ca'n Saliște, baete,
 Nicăiri nu-s așa fete...
 Tu 'ntr'acolo să te duci
 Mie noră să-mi aduci,

Ca și măta-i din Săcele,
 Tot melegurile-acele...
 Și cu-amar noi o jălim,
 De cind doarme 'n țintirim.

Și tăcu aici bătrînul...
 Un suspin îi umflă sinul
 Și pe-obrazu 'ntunecat,
 Două boabe-au lunecat...

Cei feciori dreapta-i sarută,
 Sar în scări cu „doamne-ajută“
 Și se duc tot într'un gînd,
 Prafu 'n urnă ridicînd.

Și se scurge vreme lungă
 Far' la noi să mai ajungă
 Vestea bună, alte știri
 De la cele trei oștiri

* * *

Iată-abia 'ntr'un miez de noapte,
 Pe sub ziduri s'aud șoapte...
 —Cine-acolo-i?—E om bun:
 Sandul tau dus în Cordon.

— Ți-a zimbit ori nu izbînda?
— Vine 'n urmă și dobînda!
Eu prin Săliște fuseiu,
Ție noră 'ți aduseiu!

Și trecu vr'o lună iară...
Cînd căzu Radu 'ntr'o sară.
— Radule, tu ne sosești
Far' de caii cazacești?...

— Nici o grija să n'ai, tata,
Vine 'n urmă prada toată! —
Eu prin Săliște m'am dus,
Ție noră ți-am adus!

Și'ntr'o zi și Pinteaa... iată'l!...
Dar nu-i zice-o vorbă tatal,
Ci porunci tot dă grabit
Pentru trei nunți de gatit...

Și feciori 'ncungiurîndu-l,
Ei nuntesc un an de-arîndul,
Ca-au dat tatei trei nurori
Și Moldovei, — trei surori.

Gh. din Moldova

~~~~~